

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างและหาประสิทธิภาพ วิชิตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วีซีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษาผลการใช้วีซีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วีซีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. วิชิตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วีซีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. นักเรียนที่เรียนจากวิชิตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วีซีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย มีความสามารถทางการรำสูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในเขตปทุมวันทั้งหมด 12 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนสตรีศรีบำรุง ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน 31 คน สำหรับหาประสิทธิภาพวิชิตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วีซีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ที่สร้างขึ้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย
2. วิธีตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย
3. แบบวัดความสามารถในการรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลองโดยสรุป ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างวิธีตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย

ขั้นตอนที่ 2 นำวิธีตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ไทยจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจแก้ไข แนะนำเพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องตามแบบแผน จากนั้นนำวิธีตีที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นการตรวจประสิทธิภาพ โดยนำวิธีตี การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเพ็ญสมิธิ โดยการสุ่มตัวอย่างมา 1 คน มาสังเกตและรวบรวมปัญหา ข้อบกพร่องที่เกี่ยวกับความเหมาะสมในการปฏิบัติ และสอบถามสิ่งที่ต้องการของนักเรียน

ขั้นที่ 2 เป็นการตรวจประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยนำวิธีตี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีตีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเพ็ญสมิธิ โดยการสุ่มนักเรียนมา 3 คน ผู้วิจัยจะใช้การสังเกตและสอบถามนักเรียนทั้ง 3 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำไปแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลอง

ขั้นที่ 3 เป็นการทดลองภาคสนาม โดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลองที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีศรีบำรุง จำนวน 31 คน โดยให้่วิธีดีแต่ละท่า จบแล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามทำนองๆ ซึ่งมีทั้งหมด 2 บทเรียน บทเรียนละ 4 ช่วง เพื่อรวมคะแนนเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

หาประสิทธิภาพวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ด้วยการหาค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ของแบบวัดความสามารถทางนาฏศิลป์ไทย ระหว่างเรียนและหลังเรียนตามเกณฑ์ 90 / 90

สรุปผลการวิจัย

การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีข้อสรุป ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการทดลองและหาประสิทธิภาพของวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90 พบว่า ประสิทธิภาพของวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า 91.75 / 91.15 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การเรียนรู้ที่เรียนด้วยวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ส่งผลให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. วิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีดีฝึกทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 91.75 / 91.15

2. ผลการใช้วิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยวิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย มีดังนี้

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย มีความสามารถในการรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย (นาฏยศัพท์และภาษาท่า) โดยมีคะแนนจากการประเมินโดยแบบวัดความสามารถในการรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนด้วยวิธีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย เป็นสื่อการสอนที่แตกต่างจากการสอนโดยอาจารย์ตามปกติ ผู้เรียนจึงให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการสอนแบบปกติ

ดังนั้น วิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย จึงเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สามารถอำนวยความสะดวกและลดปัญหาต่างๆในการเรียนการสอน ในวิชาที่ต้องใช้การฝึกปฏิบัติ โดยเฉพาะวิชานาฏศิลป์ ซึ่งวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทยจะเป็นสื่อการสอนที่แสดงรายละเอียดจากท่าทำได้ดีที่สุด ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญท่ารำ ตามรูปแบบความเป็นมาตรฐานดั้งเดิม วิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้ วิธีดีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย สามารถช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนซ้ำได้ตามต้องการ ช่วยผ่อนแรงอาจารย์ผู้สอนได้มากและใช้เวลาอยู่น้อย นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเอง นอกเหนือจากในห้องเรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญ เพราะมีอิสรภาพในการเรียนรู้ มีสมาธิขณะปฏิบัติและช่วยลดความวิตกกังวลในขณะที่เรียน

อย่างไรก็ตาม วิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย เป็นสื่อการสอนในการเรียนนาฏศิลป์ไทย เป็นเพียงการให้ความรู้และระดับความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องนำไปฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และจะต้องเรียนรู้จากครูผู้สอน เพื่อให้ครูได้ชี้แนะปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อจะได้มีท่ารำและลีลาที่สวยงามอ่อนช้อยเป็นการเฉพาะของตัวผู้เรียนเองด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การนำวิธีดี เรื่อง การเรียนรู้โดยใช้วิธีฝึกทำรำพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย ไปใช้ในการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่มีหลักสูตร นาฏศิลป์ไทย เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องเวลาของผู้สอนที่ไม่เพียงพอ และการขาดแคลนครูผู้ชำนาญการ

2. ควรพัฒนาวิธีดีจากการร่วมมือของหลายฝ่ายเพื่อจะได้มีรายการวิธีดีที่มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. มีการสร้างวิธีดัดแปลงทำร่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทยประเภทอื่นๆ เช่น ยักษ์ ลิง ในการแสดงโขนเป็นต้น
2. ควรมีการสร้างวิธีดัดแปลงนาฏศิลป์ในการปฏิบัติทำร่าเป็นชุดการแสดงนาฏศิลป์ไทย เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2549). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- จริยา แส่นเจริญสุข. (2544). ปัญหาการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตภา วายโสภา. (2543). ปัญหาและแนวทางการสอนดนตรีนาฏศิลป์ของครูผู้สอนดนตรีนาฏศิลป์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จ.อุดรธานี นอกเขตสุขภาพ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉลองชัย สุรวฒนบุรณ. (2528). การเลือกและการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉันทนา สันธนากร เอี่ยมสกุล. (2545). นาฏลีลาอาเซียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชิน คล้ายปาน. (2528). เทคนิคการผลิตรายการเทปโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สถาบันอุดมศึกษา
- ดิเรก วงษ์วานิช. (2545). Video CD ทำได้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พจน์มัลย์ สมรรถบุตร. (2532). แนวความคิดประดิษฐ์ทำรำเชิง. อุดรธานี : ภาควิชานาฏศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรธานี
- พรพิชิต สุวรรณศิริ. (2543). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมวิชา การพยาบาลพื้นฐาน 2 สำหรับนักเรียนพยาบาลศาสตร์ระดับชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพยาบาลกองการศึกษา กรมการแพทย์ทหารเรือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และ นิพนธ์ สุกศรี. เทคนิคการผลิตรายการวีดิโอเทปเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมพลพันธ์การพิมพ์
- รุจิรา ภูปาทา. (2544). การผลิตวีซีดีการ์ตูนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เรณู โกสินานนท์. (2518). รำไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การคำครุสภา.

- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและผลิภัณฑ์.
- , วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและผลิภัณฑ์.
- สมเกียรติ วรรณเฉลิม. (2542). **ผลการใช้รายการวัดทักษะเพื่อทักษะนาฏศิลป์โขงเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุกัญญา ทรัพย์ประเสริฐ. (2539, ต.ล-ธ.ค). การเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ ในระดับประถมศึกษา. **วารสารครูศาสตร์**, 2 (42) 75.
- สุกัญญา เทียงแท้. (2547). **การสร้างรายการวัดทักษะ เรื่องการฝึกทักษะทำนาฏศิลป์ท่ามโนราห์ บุญชัย สำหรับนักศึกษาโปรแกรมนาฏศิลป์และการละครระดับชั้นปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- สุรนิษฐ์ ขจัดภัย. (2541). **การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์วิชากิจกรรมนาฏศิลป์ ในระดับประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิทธิพัฒน์ จานงศิลป์. (2537). **สร้าง ตัดต่อ แปลง เขียน Video CD DVD ฉบับใช้งานจริง**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : : ชัคเชส มิเดีย.
- สิริญา ภาพยนตร์. (2547). **การพัฒนาวีซีดีการ์ตูนเพื่อสอนเสริม วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการเปรียบเทียบเศษส่วนที่มีตัวส่วนไม่เท่ากัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อนันต์นพ นิรมล. (2531). **การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กิจกรรมนาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากเทปโทรทัศน์กับการสอนปกติ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อมรา กล้าเจริญ. (2535). **วิธีสอนนาฏศิลป์**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- อมรา กล้าเจริญ. (2542). **สุนทรียนาฏศิลป์ไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.